

утвърждаватъ, че священникътъ може да извърши *подтвърждението* по уполномощіе отъ странѣ на епископътъ, а Римъ признава за дѣйствително муропомазанието, което *уніятскитъ священници* съвършаватъ тосъ-часъ слѣдъ крещеніето. Касателно до външниятъ знакъ на таинството, едни отъ римскитъ богословцы го полагатъ въ помазанието, други въ ръководнозложението, а нѣкои си, най послѣ, и въ едното и въ другото безразлично.

До тринадесятый вѣкъ, потвърждението ся е съвършавало въ Западнѣтъ Църквѣ тосъ-часъ слѣдъ крещеніето; отъ онова время обаче, съобщеніето на това таинство